

NAŠ UČITELJ

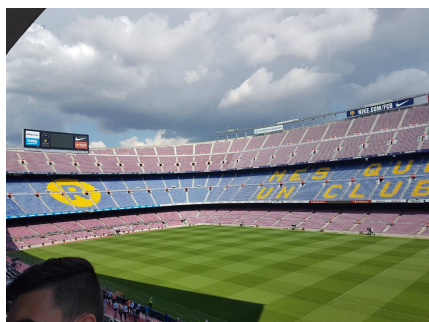
BROJ 17

•

GODINA 2017/2018

IZLETI

VIJEĆE UČENIKA

TAKMIČENJA

**Učenica generacije
SARA KLJAJIĆ**

MATURSKO VEČE DRUGE GIMNAZIJE MOSTAR

SADRŽAJ

Potpisan Protokol	4
"Gdje je srce - tu je Milada"	5
Naši uspjesi	6
Posjeta prijateljskoj školi u Istanbulu	8
Akcije vijeća učenika	10
Sportska sekcija	11
Vannastavne aktivnosti	12
Dan škole / Dan učitelja	13
Posjeta talijanskih maturanata	14
Robotički tim Druge gimnazije Mostar	15
Almedina Omanović - među najboljim učenicima Federacije BiH	16
Lajla Ćemalović - državna prvakinja	18
Hamza Šantić - uz teniski reket i pjesmu do pobjede	19
Dino Memić finalist ZMBT	20
Nagrađeni rad Habibe Ačkar	21
Bosna i Hercegovina - to su svi naši snovi .	23
Muzički rad Alekse Šantića	24
Izlet na Lokrum i Trsteno / Izlet na Trebević	26
"BRAVEHEARTS" u Mostaru	27
Savremeni smisao Kafkinog "Procesa"	28
„Porodica Bélér"	29
Najljepša ljubavna pjesma	30

REDAKCIJA :

Adna Kujan
Nedim Lapo
Mirza Idriz
Halil Fočić
Nedim Rahimić
Benjamin Nazdrajić
Ilhana Džeko
Ilma Milišić
Asja Kuko
Amar Omerika

sa profesoricom Elvirom Isaković Hrle

Potpisan Protokol o bratimljenju sa istanbulskom školom Bahçelievler Çobançeşme Anadolu İmam Hatip Lisesi

Škole su se obavezale na podršku obrazovanju putem zajedničkih projekata i razmjene tehnoloških dostignuća u cilju boljeg upoznavanja historije, kulture i obrazovnog sistema bratske škole.

U okviru projekta Bratskih Škola koga realiziraju Federalno ministarstvo obrazovanja i nauke Bosne i Hercegovine, Ministarstvo obrazovanja okruga Istanbul i Institut Yunus Emre 15. marta 2018. godine u Istanbulu potpisan je sporazum o bratimljenju Druge gimnazije Mostar i Bahcelievler Cobancesme Anadolu Imam Hatib Lisesi iz Istanbula. Protokol su potpisali Emin Cikrikci ispred Ministarstva obrazovanja okruga Istanbul, direktor istambulske škole Huseyin Arslanturk i naš direktor Čamil Tabaković. Potpisivanjem Protokola ozvaničena je planirana saradnja između škola potpisnica s ciljem razvijanja međusobne saradnje na polju obrazovanja, ekonomije i kulture. Škole su se obavezale na podršku obrazovanju putem zajedničkih projekata, razmjene tehnoloških dostignuća u cilju boljeg upoznavanja historije, kulture i obrazovnog sistema bratske škole.

Direktor Druge gimnazije Mostar, Čamil Tabaković istakao je da Protokolom nisu predviđene materijalne obaveze, već će škole u okviru svojih mogućnosti ostvarivati radne posjete dva puta godišnje sa tačno preciziranim brojem učesnika u cilju jačanja prijateljskih odnosa kako među učenicima, tako i među nastavnim osobljem. Cilj projekta je osnažiti zajedničke kulturne vrijednosti, osjećaj mira, ljubavi, bratstva i prijateljstva, a u tu svrhu škole će formirati i poseban prijateljski kutak u školskoj zgradi u kojem će se naći promotivni materijal bratske škole i informacije o provedenim aktivnostima. Dužina važenja protokola zavisit će o kontinuitetu nastave turskog jezika u našoj školi.

„GDJE JE SRCE - TU JE MILADA..“

Milada Orman, profesorica filozofije i logike. Odrasla je u Ljubuškom gdje je završila osnovnu i srednju školu, a diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Svoje znanje prenosila je učenicima u srednjim školama u Mostaru i Ljubuškom. Ona prenosi ljepotu ambijenta i „sve što nosi energiju srca i uma“. Milada je promotor Ljubuškog, Mostara i Hercegovine u obrazovanju, kulturi, poeziji, umjetnosti i svim dimenzijama.

1.Šta, po Vašem mišljenju, odlikuje pravog profesora?

Profesori su iznikli iz naroda i njihova funkcija je u interesu društva, općeg dobra i naroda. Oni osjećaju „bilo“ naroda putem komunikacija sa učenicima, roditeljima, kolegama, društvenom zajednicom i zato pored znanja moraju znanje i spoznati „lasno dati“ uvijek u korist učenika i djeteta! Ono najvažnije što profesor treba imati je ljubav prema djeci (učenicima) i sklonost ka „rješavanju nerješivog“. Profesor je u svome aktivitetu profesor 24 sata dnevno ili 35(40) godina svakodnevno! Ali, pravi profesor!

2.Kakva su Vaša prva iskustva tokom rada u školi?

Krajem 70-tih godina zaposlila sam se u Srednjoškolskom centru Ljubuški. Od tada pa do danas poseban afinitet imam prema „Dickensovoj djeci“, prema bolesnim, siromašnim, djeci sa posebnim potrebama.

Iz iskustva mogu reći da su učenici uvijek upravu. Učenici bi trebali biti predstavljeni kao ličnosti u formiranju sa svim svojim osobinama koje izgrađuju čovjeka kao zrelu osobu.

3. Dobitnica ste mnogih nagrada i priznanja.

Možete li podijeliti sa nama neke Vama najvažnije?

Sve nagrade koje profesor dobije su u prvom redu nagrada koje dobije u radu sa učenicima. On nije neka izdvojena figura. Od nagrada, izdvojila bih 2015.godine nagradu za najboljeg profesora Federacije Bosne i Hercegovine.

4.Šta biste poručili današnjim učenicima i mladim ljudima?

Prije svega poručila bih da imaju svoj san i da ne odustaju od njega, da imaju svoje ciljeve i da teže ka njihovoj implementaciji. Zatim, da budu svjetlo koje zrači uprkos sjenama i tami koja „obavija svijet“ jer prave vrijednosti se uvijek prepoznaju. Na kraju dodala bih:

„NIJE ZNANJE ZNANJE ZNATI, VEĆ
JE ZNANJE ZNANJE DATI“

NAŠI USPJESI

Svečanošću "Ja domovinu imam, u srcu je nosim" u zgradi Narodnog pozorišta Mostar, u organizaciji IC štamparije i Pedagoškog zavoda Mostar, 28. februara 2018. godine obilježen je Dan nezavisnosti BiH. Učenicima srednjih škola iz Hercegovačko-neretvanskog kantona uručene su nagrade za najbolje literarne radove na temu: „Bosna i Hercegovina – to su svi naši snovi". Drugo mjesto i novčanu nagradu za literarni rad dobio je Tarik Repeša učenik Druge gimnazije Mostar.

Naši učenici: Armin Đidelića, Amar Korić, Lamija Tipura, Almedina Ždralić, Almedina Omanović i Asja Kuko u timu matematičara Hercegovačko-neretvanskog kantona ostvarili su vrlo dobre rezultate na Federalnom prvenstvu iz matematike učenika srednjih škola.

Informatička sekcija osvojila je 1. mjesto u HNK-u na takmičenju iz informatike.

Oblast programiranja, C++:

- 1. mjesto Aldin Tanović
- 2. mjesto Ilhana Džeko
- 3. mjesto Tarik Čolakhodžić

Oblast web design, HTML/CSS:

- 2. mjesto Nedim Lapo
- 4. mjesto Sara Kljajić

Alma Jusufbegović, Almedina Omanović, Armin Đidelića, Huso Hamzić, Timur Hadžizukić i Kenan Idriz najbolji su fizičari u našem Kantonu.

NAŠI USPJESI

U organizaciji Mostarskog muftijstva i Pedagoškog zavoda Mostar 7. aprila je u Karađoz-begovoj medresi u održano regionalno-kantonalno takmičenje iz vjeronauke. U kategoriji prvih razreda srednjih škola Ehlimana Ćesić osvojila je prvo mjesto. Druga gimnazija je u ukupnom poretku regionalnih škola osvojila prvo mjesto.

12. maja Ehlimana je na Državnom takmičenju u Visokom osvojila 6. mjesto.

8. maja je na Fakultetu informacijskih tehnologija održano treće predkvalifikacijsko IT takmičenje iz Microsoftovih alata kao dio Svjetskog Microsoft Office Specialist takmičenja. U kategoriji Microsoft PowerPoint prvo mjesto zauzeo je naš Nedim Lapo, dok je Eldar Šoše zauzeo treće mjesto u kategoriji Microsoft Excel. **Nedim Lapo i Eldar Šoše** plasirali su se na finalno takmičenje koje će se održati u 03. juna 2018. godine na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu.

Goethe-Institut BiH organizirao je 13.4.2018. „Olimpijadu njemačkog jezika 2018“. H ercegovačko-neretvanski kanton predstavljala je naša učenica Anisa Turkić koja je osvojila četvrto mjesto na razini A2.

Povodom Dana nezavisnosti BiH na konkursu za izradu videoklipa (maksimalno 90 sekundi trajanja) na temu: "Zašto volim svoju domovinu?" , Vedad Begluk osvojio je 1. mjesto.

Posjeta prijateljskoj školi u Istanbulu

Dogovorena saradnja Druge gimnazije Mostar i istanbulske škole Çobançeşme Anadolu İmam Hatip Lisesi škole će se u budućnosti razvijati uz obostrano zadovoljstvo razmjene iskustava, učenja jezika i razumijevanja zajedničkog kulturološkog koda i posebnosti Bosne i Hercegovine i Republike Turske. Sljedeća planirana aktivnost je dolazak turskih učenika u Mostar u cilju aktivnog učenja jezika u sklopu uobičajenog nastavnog procesa.

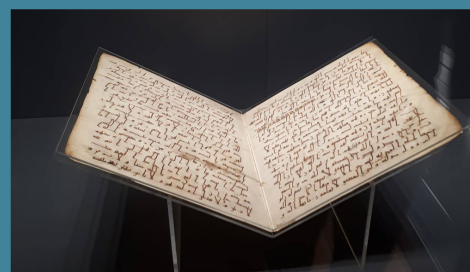
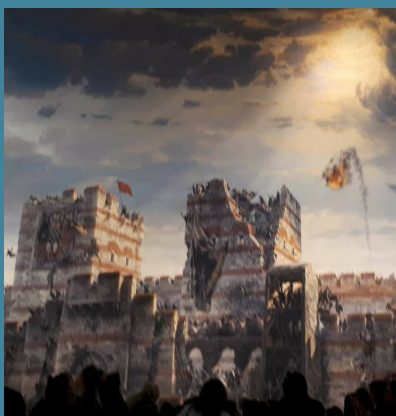
Na poziv Ministarstva obrazovanja okruga Istanbul općine Bahçelievler i Çobançeşme Anadolu İmam Hatip Lisesi škole, u periodu od 19. 10. do 23.10. 2017. godine, Nastavničko vijeće Druge gimnazije Mostar boravilo je u radnoj posjeti Republici Turskoj. Cilj posjete je izgradnja prijateljskih odnosa i planiranje buduće međusobne saradnje bratskih škola Çobançeşme Anadolu İmam Hatip Lisesi i Druge gimnazije Mostar.

Saradnja naših škola počela je 2016. godine posjetom direktora škola iz Hercegovačko-neretvanskog kantona Istanbulu, nakon čega je uslijedila posjeta direktora istanbulske škole gospodina Huseyina Arslanturka i grupe učenika našoj školi u maju prošle godine. Ovim projektom predviđeno je podržavanje saradnje, bolje upoznavanje historije i kultura dviju država te razmjena učenika u cilju lakšeg učenja jezika za što postoji velika obostrana zainteresiranost.

Ubrzo po dolasku u Istanbul upriličena je posjeta školi Çobançeşme Anadolu İmam Hatip Lisesi tokom koje su nas domaćini zadivili svojim gostoprimstvom. U holu škole nas je dočekala poruka dobrodošlice napokretnom led displeju: „Dobro došli dragi prijatelji iz Druge gimnazije Mostar“. Školski hol krasile suizložbene postavke među kojima su centralno mjesto zauzele ratne fotografije iz Bosne i Hercegovine i likovni radovi učenika posvećeni našoj domovini a posebno liku i djelu predsjednika Alije Izetbegovića. Veliko iznenađenje dočekalo nas je u školskoj biblioteci gdje su roditelji učenika predstavili kulinarско bogatstvo turske kuhinje pripremivši, u našu čast, tradicionalni turski ručak. U popodnevrim satima je uslijedio bogat kulturno-umjetnički program u kome su nam učenici i profesori prijateljske škole svojim pjesmama, plesovima i muzikom još jednom zaželjeli dobrodošlicu.

Pored škole domaćina, njenog direktora, profesora i učenika u program naše posjete bili su aktivno uključeni predstavnici političkog života irukovodećih struktura u obrazovanju koji su u sklopu zajedničkih večernjih druženja promovirali značaj buduće saradnje. Dogovoreno je da će se saradnja naših škola u budućnosti razvijati uz obostrano zadovoljstvo razmjene iskustava, učenja jezika i razumijevanja zajedničkog kulturološkog koda i posebnosti Bosne i Hercegovine i Republike Turske. Sljedeća planirana aktivnost je dolazak turskih učenika u Mostar u cilju aktivnog učenja jezika u sklopu uobičajenog nastavnog procesa.

Škola domaćin u saradnji sa općinom Bahçelievler se potrudila da nam pokaže što više kulturno-historijskih znamenitosti Istanbula i na taj način približi svoju kulturu, historiju i tradiciju čime su naš kratki boravak na Bosforu učinili nezaboravnim. Bratskoj školi Çobançeşme Anadolu İmam Hatip Lisesi upućujemo riječi najdublje zahvalnosti na dobrodošlici, srdačnosti i gostoprimstvu koje su nam priredili. Posebno se zahvaljujemo neumornom, nasmijanom direktoru škole, našem Husi, kako smo ga od milja „pod mostarski“ nazvali.

Akcije vijeća učenika

"Jedan slatkiš jedno dijete"

Vijeće učenika Druge gimnazije Mostar je povodom predstojećih praznika realizovalo humanitarnu akciju "Jedan slatkiš, jedno dijete" u kojoj je odaziv naših učenika i profesora kao i prethodnih godina bio na zavidnom nivou. Od prikupljenih sredstava kupljeni su novogodišnji paketići koje su predstavnici odjeljenjskih zajednica skupa sa pedagogicom škole i profesorima u utorak 27.12.2017. godine uručili djeci koja se školuju u Centru za djecu sa posebnim potrebama "Los Rosales".

Potraži pa istraži

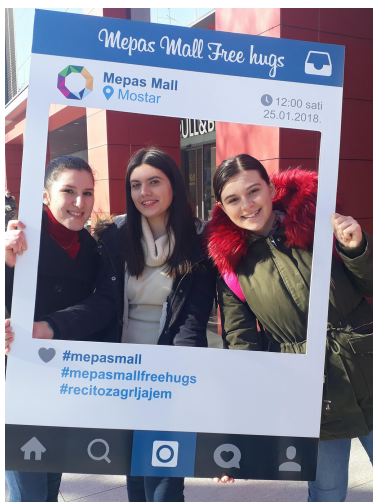
Dana 27.4. na Španskom trgu okupilo se 35 srednjoškolaca iz općine Mostar. Podijelili su se u 5 grupa po 7 članova i sproveli događaj "Potraži pa istraži". Cilj ovog događaja je bio upoznavanje grada Mostara kroz zagonetke koje su bile postavljene na određenim lokacijama i samo upoznavanje učesnika. Najmudrija grupa je riješila prva sve zagonetke i pobjedila. Za mudrost bili su prikladno i nagrađeni.

Free hugs

Mreža vijeća učenika (mreVUK) HNK u povodu Međunarodnog dana zagrljaja organizovala je nesvakidašnje druženje puno pozitivne energije ispred Mepas Mall-a.

Drugu gimnaziju Mostar na cjelokupnoj manifestaciji predstavljali su učenici: Habiba Ačkar (IV2), Almedina Omanović (III4), Adna Kujan (III4), Asja Kuko (III5), Sara Sarić (IV1), Amila Čagalj (III3), Senija Demirović (III3), Almedina Ždralić (II4), Džana Špago (I3) i Faris Drače (I3).

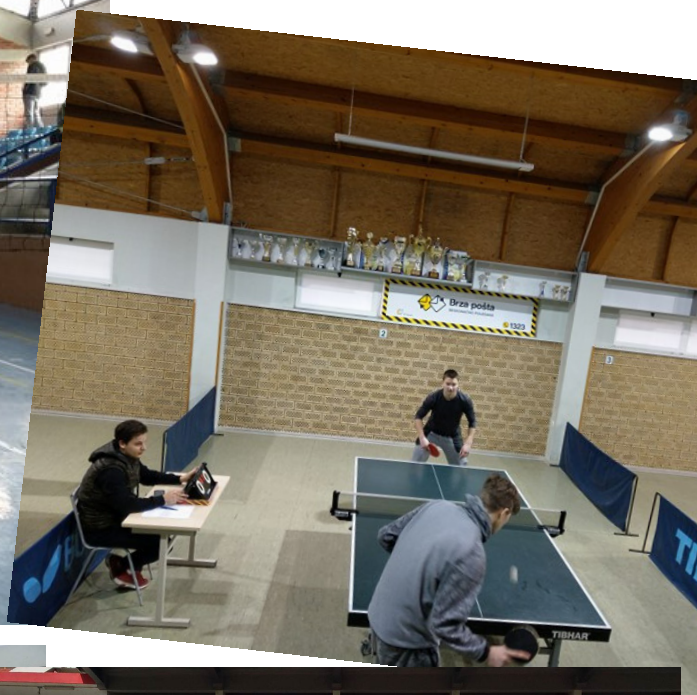
Pet do šest zagrljaja na danu činit će Vam život dužim i ljepšim, tako smatraju psiholozi, a zaključio je to i američki svećenik Kevin Zaborney još 1982. koji je 21. januar proglasio međunarodnim danom zagrljaja.

SPORTSKA SEKCIJA

Dana 11.04.2018. na završnici turnira srednjih škola Grada Mostara u odbojci, naše su učenice osvojile 1-mjesto. U polufinalu sa rezultatom 2:0 savdale su ekipu JU srednje elektrotehničke škole Mostar plasirale se u finale, gdje su takođe sa rezultatom 2:0 savdale Srednju medicinsku školu Sestara milosrdnica Mostar. Bitno je napomenuti da naša škola je ovaj turnir odigrala bez izgubljenog seta.

U petak 6. oktobra održano je prvo kolo takmičenja u atletici za učenike srednjih škola Grada Mostara. Najbolji rezultat ostvarila je Ilma Milišić III5 koja je osvojila brončanu medalju u bacanju kugle rezultatom 8,63 m. Zahvaljujemo učesnicima a Ilmi upućujemo iskrene čestitke i mnogo uspjeha na budućim takmičenjima.

SAJAM KNJIGA

Planirano putovanje proteklo je u ugodnom i veselom raspoloženju. Poslije nekoliko pauza već u ranim prijedpodnevnim satima stigli smo u Sarajevo. Učenici su se okupili na platou Centra Skenderija te uz pratnju profesora krenuli u dvoranu gdje se održavao Sajam.

Šeher Sarajevo, šarenilo knjiga i bogatstvo naslova, miris čevapa i Baščaršije, smijeh, pjesma, druženje i veselje čine nezaboravnim svaki naš zajednički odlazak na Sajam knjige. Zabavno je bilo šetati od štanda do štanda i proučavati veoma zanimljive i poučne svjetski poznate naslove. Pažnju nam je privukao i veliki broj sadržaja na stranim jezicima, knjige prilagođene svakom uzrasnom periodu, zabavni časopisi i stručna literatura.

STUDIJSKA POSJETA INSTITUCIJAMA BOSNE I HERCEGOVINE

Misija OSCE-a u Bosni i Hercegovini organizirala je studijsku posjetu za više od 70 učenika i nastavnika srednjih škola u Mostaru. Posjeta je okončana danas, 27. aprila 2018. godine, u Sarajevu. Učesnici posjete obišli su Parlamentarnu skupštinu BiH, Centralnu izbornu komisiju BiH i gradsku vijećnicu Grada Sarajeva.

Tokom posjete, učenici su stekli nova saznanja o zakonodavnim procesima i procesima odlučivanja u Parlamentarnoj skupštini BiH, slobodnim i fer izborima, te važnosti očuvanja kulturnog naslijeđa.

DOBA

I ove godine, u okviru projekta, čiji je organizator i realizator organizacija DOBA iz Sarajeva, u periodu od 12. do 15. aprila. Drugu gimnaziju su predstavljale sljedeće učenice: Almedina Omanović (III4)- Ustavnopravna komisija, Asja Kuko (III5)- Komisija za finansije i budžet, Sara Kljajić (IV3)- Komisija za vanjske poslove, Ajdina Aličić (IV3)- Komisija za ljudska prava, uz pratnju profesorice Erne Čurić. Tokom prvog dana uslijedilo je pisanje zakona na teme zadate u različitim komisijama koje su se odnosile na trenutne probleme u Bosni i Hercegovini. Domaćin projekta bila je Druga gimnazija Sarajevo, dok se simulacija rada Predstavničkog doma odvijala na Mašinskom fakultetu. Učenica Sara Kljajić plasirala se i u Dom naroda zahvaljujući izvrsnom debatovanju i prezentovanju u svojoj komisiji.

DAN ŠKOLE

23.aprila Druga gimnazija je obilježila Dan škole.

Svečanom programu koji je upriličen u školskom holu pored učenika i osoblja škole prisustovali su i članovi Vijeća roditelja, predstavnici drugih mostarskih škola i ličnosti iz političke i vjerske zajednice.

Direktor škole, mr. sc. Čamil Tabaković, istakao je da Druga gimnazija Mostar jeste, ali će u skoroj budućnosti biti još savremenija škola za kvalitetno obrazovanje učenika. Najbolju preporuku za školovanje u Drugoj gimnaziji Mostar pružaju rezultati i uspjesi naših učenika tokom redovnog školovanja u našoj školi, ali i prilikom upisa na željene fakultete. Direktor je ovom prigodom istakao ovogodišnje rezultate naših učenika i uručio prigodne nagrade učenicima za osvojene rezultate koje su preuzeli njihovi profesori mentori. U svečanom programu učestvovali su članovi školskog hora sa profesoricom Amrom Dugalić, Recitatorska sekcija, Ritmička sekcija, Dramska sekcija, naši muzičari i pjevači a posebnu pažnju svojom pjesmom privukli su naši talentirani pjevači: Dino Memić, Hamza Šantić, Anisa Selimić i Azra Kladušak. Na ovogodišnjem fudbalskom turniru koji se već tradicionalno igra povodom Dana škole pobijedila je ekipa „Crvena i tačka“. Nakon svečanosti druženje je nastavljeno u školskoj zbornici uz prigodnu zakusku.

DAN UČITELJA

Kolektiv Druge gimnazije Mostar svečanom sjednicom restoranu Hindin han u Mostaru obilježio je Dan učitelja. Tom prilikom u prisustvu sadašnjih i bivših uposlenika kolektiva u zasluženu penziju ispraćena je naša kolegica Svjetlana Rizvanbegović.

Nema sumnje da je profesorica Svjetlana Rizvanbegović postavila jedan od temelja današnje škole i aktivno učestvovala za vrijeme svog radnog vijeka u njenoj izgradnji i afirmaciji pa će je se kolege i svaka generacija učenika rado sjećati. Direktor škole, mr. Čamil Tabaković, je u svom obraćanju istakao zahvalnost na doprinosu koji je profesorica Rizvanbegović dala u napretku škole, te joj poželio mnogo zdravlja, i ugodne i sretne penzionerske dane. Profesoricu Svjetlanu ćemo pamtiti kao jednu od zadnjih profesorica „staroga kova“, osobu koja se nikada nije libila reći jasno ono što misli i pri tom bez okolišanja egzaktno izreći problem i ponuditi rješenje. Nedostajat će nam njen majčinski odnos kako prema kolegama tako i prema učenicima u kome nije bilo mjesta za razmaženost već baš onako kako treba bitko za kritike i blago za pohvale. Sretan odlazak u penziju profesorici Svjetlani Rizvanbegović zaželjeli su i učenici.

Posjeta talijanskih maturanata

Luca Leone, novinar, koji se bori da se istina o Srebrenici čuje što dalje, i pisac više knjiga o Bosni i Hercegovini, te talijanska književnica Enisa Bukvić, Bosanka koja već 30 godina živi i radi u Italiji organizirali su posjetu profesora i maturanata gimnazije Giuseppe Berto iz Mogliano Veneto (Provincia Treviso) Drugoj gimnaziji Mostar.

U srijedu 14. marta svojom posjetom su nas obradovali profesori i maturanti gimnazije Giuseppe Berto iz Mogliano Veneto (Provincia Treviso). Mostar je jedan od gradova koji su posjetili tokom njihovog putovanja čija je krajnja destinacija bila Srebrenica. Pored 42. učenika (maturanata) bile su prisutne profesorice filozofije i humanističkih nauka Cecilia Magoga i Mara Pesce, te profesor kulture religija Emanuele Marcellane. Ipak najzaslužniji za ovo putovanje su Luca Leone, novinar, koji se bori da se istina o Srebrenici čuje što dalje, i pisac više knjiga o Bosni i Hercegovini, te talijanska književnica Enisa Bukvić, Bosanka koja već 30 godina živi u Italiji.

Prikazivanjem filma o BiH smo se potrudili da im približimo bogatu historiju i prirodne ljepote naše domovine. Nakon filma uslijedilo je druženje u školskoj biblioteci. Imali su dosta pitanja o našoj zemlji i trenutnoj situaciji, o ratu i njegovim posljedicama. Planirali su da se zadrže u školi jedan sat i da nastave svoje putovanje prema Blagaju i Počitelju, ali zanimljivo druženje je potrajalo duže. Teme su bile neiscrpne, od onih koje se tiču života u BiH, do načina školovanja, nastavnih predmeta u našoj školi, sistema obrazovanja i sl.

ROBOTIČKI TIM DRUGE GIMNAZIJE MOSTAR

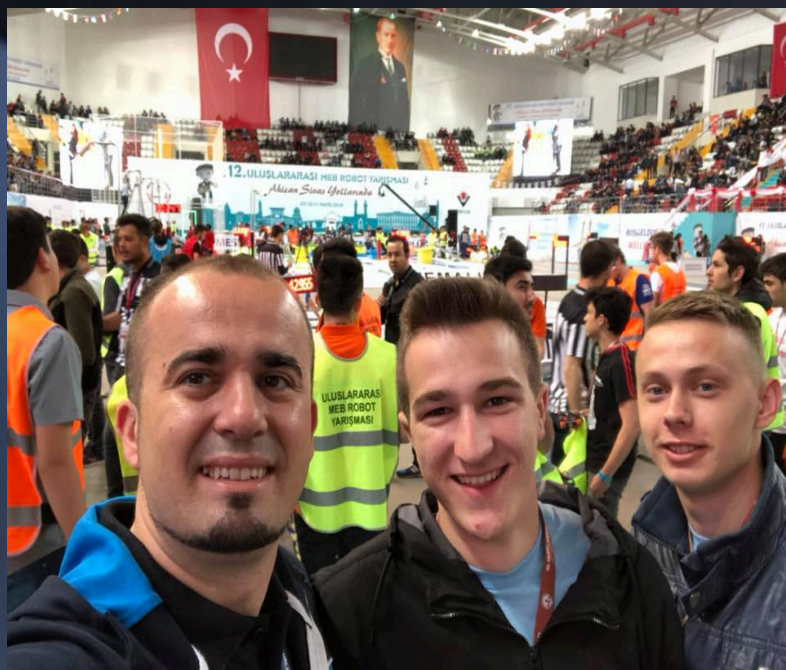
Svaki novi dan prilika je za nešto novo, pa smo jednu takvu odlučili iskoristiti što je više moguće. Prije dvije godine profesor Anes Hadžiomerović odlučio je uvesti nešto inovativno na časove informatike. Trudio se nabaviti sve potrebne dijelove te počeo intenzivno raditi. U pitanju je robotika. Robotika je mlada nauka koja se bavi konstruisanjem, proizvodnjom i primjenom robota. Robotika zapravo integriše spoznaje iz gotovo svih područja nauka. Profesora ideja nas je odmah privukla i poželjeli smo postati dio tima. Članovi našeg tima su: Lejla Marić, Umihana Mulać, Dženita Gadara, Emela Mahinić, Asja Kuko, Irfan Marić i Nadis Čamo. Uprkos obavezama prema redovnoj nastavi, pokušavamo izdvojiti vrijeme za ono što volimo, a to je naravno robotika.

Naš tim posjeduje mnogo kvaliteta koje treba pokazati, a takmičenja će nam pomoći da steknemo nova iskustva i budemo još bolji u budućem radu. Prošle godine imali smo zapažen rezultat u turskom gradu Konya. Ove godine Nadis Čamo i Irfan Marić u pratnji profesora Anesa Hadžiomerovića predstavljaju našu školu u turskom gradu Sivas.

Robotika zahtijeva mnogo truda i strpljenja, ali kada ugledamo našeg robota ponosni samo na rezultat. Robotika značajno napreduje i olakšava našu svakodnevnicu. Vjetar u leđa nam je dao upravo „First Global Challenge“, takmičenje koje će se održati u Mexico city-u, na koje smo mi jedini pozvani tim iz Bosne i Hercegovine. Nadamo se da biti omogućen naš odlazak u Mexico city.

Lejla Marić III5

ALMEDINA OMANOVIĆ-MEĐU NAJBOLJIM UČENICIMA FEDERACIJE BIH

Almedina Omanović je učenica trećeg razreda „Druge gimnazije Mostar”. Ona predstavlja našu školu na raznim takmičenjima i osvaja sjajne rezultate. Ovogodišnja je dobitnica nagrade Federalnog ministarstva obrazovanja i nauke za najbolje učenike Federacije Bosne i Hercegovine.

1. Kako si se prilagodila u novoj školi i novoj sredini? Kakvi su tvoji utisci?

-Prilikom upisa u srednju školu nisam imala nikakvih problema kao što su prilagođavanja i slično. Poznavala sam većinu novih kolega iz razreda i prilično sam društvena osoba pa mi nije bio problem ni upoznati nove osobe. Mnogo sam zadovoljna okruženjem ali i samom školom.

2. Šta ti se najviše sviđa u školi?

-Osim društva i prijatelja koje imam posebno sam zadovoljna profesorima koji su zaista puni energije i volje da nas podučavaju i koji su uvijek tu kako za mene tako i za svakoga učenika posebno. Također, zanimljivo mi je i što se u školi pruža prilika da se učestvuje na takmičenjima i aktivnostima koja su raznovrsna tako da svako za sebe može pronaći nešto u čemu je dobar i što mu se sviđa.

3. Koji su tvoji najdraži predmeti?

-Još od osnovne škole volim svaki predmet na neki način. Međutim, kako sam više naklonjena matematici i prirodnim naukama tj. fizika, hemija i biologija, ti su mi predmeti draži od ostalih.

4. Ti si predsjednica Vijeća učenika u školi. Da

li ti je to naporno i koje su vaše aktivnosti?

-Kao prvo velika mi je čast biti ove godine predsjednica Vijeća učenika i predstavlja mi posebno zadovoljstvo što su me izabrali za tu poziciju. Na samom početku trebalo mi je vremena dok se snađem ali sad već održavamo sastanke bez problema i trudimo se da imamo što više aktivnosti. Prethodno polugodište obilježili smo radno sa dosta događaja i nadam se da ćemo tako i nastaviti. Trudimo se promovisati školu na svim javnim događajima ali isto tako i edukovati naše vršnjake o pojedinim stvarima koje možda nemaju priliku naučiti na nastavi.

5. Također si članica u Vijeću učenika grada

Mostara. Je li ti drago što tako mlada možeš da doprineseš svom gradu? Možeš li u nekoliko rečenica opisati šta tačno radite i da li su srednjoškolci zainteresovani za takve aktivnosti?

-Naravno, veoma sam sretna što pripadam i ovoj grupi učenika koja se na nivou našeg grada trudi i bori da ostvari neka poboljšanja i aktivira srednjoškolce. Osim što planiramo zajedničke aktivnosti kroz obrazovanje i upoznavanje novog, mi se i družimo i upoznajemo jedni druge a i isto tako dajemo podršku svim ostalim organizacijama koje motivišu srednjoškolce i sarađujemo sa njima.

6. Koja si do sada takmičenja osvojila u ovoj školi?

-Zapravo moj takmičarski duh potiče iz osnovne škole gdje sam zajedno sa profesorima uspjela pokazati odlične rezultate iz matematike, fizike i tehničke kulture. Srednja škola je za mene bila samo nastavak rada na sebi čiji su rezultati upravo prva mjesta iz hemije, fizike i matematike na školskim takmičenjima a također, i na kantonalnim što je zaista veliki uspjeh za mene a isto tako i za moju školu.

7. Moraš li puno učiti za takmičenja i imaš li tremu?

-Bez obzira na takmičenja ja se uvijek trudim da naučim nešto više i dodatno od onoga što radimo na časovima tako da su rezultati na takmičenjima većinom proizvod mog konstantnog rada i znatiželje. Pošto se takmičim već nekoliko godina postoji samo pozitivna trema koja se javlja pred objavu rezultata ali ne zamaram se time puno jer jednostavno nekada treba pustiti da se određene stvari dogode i na kraju uvijek dobijemo onoliko koliko smo zaslužili.

8. Kako bi sebe opisala u nekoliko riječi?

-Ovo je prilično teško pitanje i ne znam koliko o sebi mogu da kažem, ali smatram da sam uporna, radoznala osoba i da sam uvijek spremna pomoći koliko god mogu.

9. Šta voliš raditi u slobodno vrijeme?

-Inače u slobodno vrijeme slušam muziku s obzirom i da sam završila osnovnu muzičku školu i naučila svirati klavir. Između ostalog volim pročitati neku dobru i zanimljivu knjigu što me smiruje i opušta.

10. Kakvi su tvoji planovi za dalje školovanje?

-Još uvijek ne mogu ništa sa sigurnošću reći u vezi tog pitanja. U posljednje vrijeme veoma sam zainteresovana za medicinu pa se nadam da ću se na kraju i odlučiti na taj veliki korak bitan za moju budućnost.

Elma Tipura II3

LAJLA ĆEMALOVIĆ-DRŽAVNA PRVAKINJA

1. U ovom intervjuu, Lajlu pitamo kako uspijeva uskladiti obaveze i prema skoli, a ujedno i tenisu?

- Kao i svake obaveze u životu, sve se stigne ako se dobro organizujete.

Veliko olakšanje je to što moja škola meni izlazi u susret koliko god je to u mogućnosti, tako da iako je jako teško uskladiti te dvije stvari, nije nemoguće.

2. Kada si se počela baviti tenisom?

- Tenisom sam se počela baviti sa 5 godina. Na prvi trening sam došla sasvim slučajno. Skupljala sam loptice sestri koja je već duži niz godina trenirala i tako sam shvatila da će mi vrijeme brže proći ako uzmem reket i pokušam da prebacujem lopticu preko mreže. Tako je sve počelo.

3. Kakvi su ti planovi? Da li namjeravaš profesionalno da se baviš tim sportom ili se ipak vidiš u nečemu drugom?

- Nikada ne znamo šta donosi budućnost, ali puno truda i odricanja ulažem u ovaj sport, tako da mi je velika želja da se bavim profesionalno i da ispunim neke svoje veće ciljeve.

4. Koji su tvoji najveći uspjesi?

- Svaki turnir je uspjeh i novo iskustvo, ali ja bih izdvojila Državno prvenstvo BiH do 18 godina, na kojem sam osvojila prvo mjesto.

5. Da li imaš neku zanimljivu anegdotu sa nekog od takmičenja?

- Takmičenja su najzanimljiviji dio svega toga.

Svako takmičenje je posebno i nosi sa sobom mnogo zanimljivih anegdota sa prijateljima, u mečevima ili u putu, tako da je jako teško izdvojiti samo jednu.

6. Za kraj šta bi poručila mladima Mostara i Bosne i Hercegovine, da li im bavljenje nekim sportom može pomoći i koliko?

- Svakoj osobi bih poručila da pronađe barem malo vremena za neku sportsku aktivnost, bilo to profesionalno ili rekreativno. Važno je biti fizički aktivan jer postaješ zdraviji, psihički odmorniji i zadovoljniji samim sobom. Tako da, bilo kakav trening u toku sedmice, trčanje, hodanje ili vožnja biciklom je moja topla preporuka za svakoga.

Adna Kujan III4

HAMZA ŠANTIĆ – UZ TENISKI REKET I PJESMU DO POBJEDE

*Učenik trećeg razreda Druge gimnazije Mostar,
Hamza Šantić aktivno trenira tenis, za kojeg kaže da
mu je velika strast i ostvaruje najbolje rezultate.
Nakon osvojenih titula u konkurenciji do 10 odnosno
12 godina, Šantić je stigao do naslova prvaka Bosne i
Hercegovine u kategoriji do 18. godina.*

- U ovom intervjuu, Hamzu pitamo kako uspijeva uskladiti obaveze i prema školi, tenisu i prema muzici.

Obaveze uspijevam uskladiti zbog toga što volim ono što radim i nije mi teško ništa vezano za to, a škola je obavezna u mom životu i ne mislim je napuštati zbog sporta ili muzike.

- Kada si se počeo baviti muzikom?

Muzikom se bavim cijeli svoj život. Ne idem u muzičku školu, ali volim pjevati i to mi je velika strast. Šantići su muzička porodica tako da nisam mogao pobjeći od toga pa sam počeo pjevati.

- Sada si aktivan u tenisu. Kada je i kako došlo do promjene?

U tenisu sam skoro deset godina. Jednostavno volim taj sport i volio bih u budućnosti da budem dobar i cijenjen trener. Iz ovoliko godina treniranja zaista bih volio izvući neku korist.

- S obzirom na to da dolaziš iz muzičke porodice, kako gledaš na to da ti muzika trenutno nije baš prioritet?

Pa muzika mi je trenutno prioritet. Od početka sam želio biti sportista ali bih volio i pored sporta da nekad pjevam na nekim festivalima i slično.

- Kakvi su ti planovi? Da li se namjeravaš i dalje baviti tenisom ili sebe u životu vidiš u nečem drugom?

Moji su planovi prvo da završim srednju školu a poslije toga sam planirao upisati DIF. Što se tiče tenisa, jako je teško uspjeti kao igrač jer za to je potrebno mnogo materijalnih sredstava koje nažalost, naša država ne misli dati, tako da bih želio izvući maksimum iz tenisa i postati trener. Ako to ne uspije, naravno ostaje muzika.

DINO MEMIĆ FINALIST ZMBT

Dino pohađa treći razred Druge gimnazije Mostar i odličan je učenik. U njegovoj pjesmi uživamo na svakoj školskoj priredbi. U proteklih osam mjeseci je sa preko 20 izvedbi oduševio ovogodišnji žiri šou programa ZMBT i postao i njihov, ali i miljenik publike u cijeloj BiH, pa i regiji. Na finalnom takmičenju osvojio je prvu nagradu publike i drugu nagradu žirija.

- Za početak Dino, recite nam kad ste se počeli baviti muzikom ?

* Muzika me čini sretnim još od djetinjstva - to je ono u čemu se pronalazim te sam odlučio da mi muzika bude prioritet.

- Da li imaš nekog ko te inspiriše i ko ti je najveća podrška u tvom dosadašnjem radu ?

Inspiraciju a ujedno i najveću podršku pružaju mi moji roditelji i sestra. Želim se zahvaliti njima što su bili uz mene od početka. Zbog toga svaku otpjevanu pjesmu posvećujem njima.

- Da li se namjeravaš i dalje baviti muzikom ili si se pronašao u nečem drugom ?

Naravno da želim, odlučio sam da se bavim muzikom i da me muzika vodi kroz život. Svoj prvi ozbiljniji korak sam zabilježio nastupima na muzičkom šou "Zvijezda možeš biti ti". Zbog toga svaku otpjevanu pjesmu posvećujem njima.

-Kako su reagovali tvoji prijatelji i poznanici kad si im saopštio čime ćeš se baviti ?

Nisu bili iznenađeni mojom odlukom jer su svi znali da volim muziku. Također i moji prijatelji mi daju veliku podršku u mom radu.

- Kako sve stigneš s obzirom da pohađaš i tešku školu ?

U ovom trenutku imam mnogo obaveza ali ih lako usklađujem jer volim ono što radim. Srednja škola je također, važna zbog čega uvijek imam sve unaprijed isplanirano.

- Kako su protekle pripreme za finalno takmičenje koje se održalo 11. maja?

* U finalu sam se predstavio dvjema pjesmama za koje sam posebno emotivno vezan. Svoj put do zvijezda izbio sam autentičnom sevdalinkom s mostarskog područja, koja govori o našem voljenom gradu i jednom muzičkom numerom mog omiljenog pjevača i muzičkog uzora Halida Bešlića.

-Kakvi su tvoji utisci nakon finalnog takmičenja ZMBT?

* Siguran sam da ću tu noć pamtititi cijeli život. Veliki sam fan Halida Bešlića i u dosadašnjem takmičarskom dijelu posebno sam bio ganut kada je Fahrudin Pecikoza, član žirija, nazvao gospodina Halida Bešlića tokom moje interpretacije, a Halid je rekao da mi daju desetku.

- Šta možeš poručiti mladim u Bosni i Hercegovini koji žele da budu kao i ti ?

* Svim mladima u Bosni i Hercegovini želim poručiti da ako vole muziku da se trebaju truditi i boriti jer se trud uvijek isplati.

- Dino, želimo ti puno zdravlja, sreće i uspjeha u daljoj karijeri.

* Hvala svim kolegama i profesorima Druge gimnazije Mostar za podršku koju su mi pružili u toku takmičenja a i mimo njega. Trudit ću se da opravdam vaša očekivanja kao i očekivanja ljudi koji me vole.

Nedim Alićušić II 3

Nagrađeni rad Habibe Ačkar

Džemal Bijedić kao političar i državnik

„Na ovom tlu odgajala se omladina zdravog duha, omladina koja je voljela svoj grad, davala mu poseban šarm i čuvala ga od svega što ne valja. Kratko rečeno bili su to omladinci koji su i tada i uvijek svojim djelom pokazali da su dio Mostara, naše lijepe Hercegovine i cijele domovine koju bezgranično vole i za koju su spremni i da ginu...”

Ove godine navršava se sto godina od rođenja, a četrdeset od pogibije Džemala Bijedića, mudrog političara i državnika, te najboljeg saradnika Josipa Broza Tita. Jedna je od ličnosti koja je obilježila historiju Bosne i Hercegovine, snažno utičući na afirmaciju bosanskohercegovačkog identiteta. Bijedić je bio borac za integrativne procese u okviru Bosne i Hercegovine, ravnopravnost Bosne i Hercegovine u okviru Federativne Jugoslavije, borac za afirmaciju muslimanskog nacionalnog identiteta, organizator nove bosanske privredne reforme i infrastrukture, a posebno izgradnje nove putne mreže, regionalnih vodovoda i telekomunikacija.

Džemal Bijedić je ostavio neizbrisiv trag u sjećanjima mnogih i zaslužuje posebno mjesto u bosanskohercegovačkoj historiji. Nadam se da će ovo istraživanje povećati svijest i znatiželju svih onih koji se žele upoznati sa historijom Bosne i Hercegovine, te njenih građana Bosanaca i Hercegovaca, ali i svih drugih ljubitelja srodnih nauka.

Iz Drugog svjetskog rata Džemal Bijedić je izašao sa činom majora Jugoslavenske armije, a zatim je, odmah nakon oslobođenja Sarajeva u aprilu 1945. godine, počeo raditi u odjeljenju OZNA-e za BiH, da bi već početkom 1946.-e bio imenovan za pomoćnika ministra unutrašnjih poslova u Vladi NR BiH. Naime, 05. marta 1946. godine predsjednik Vlade Rodoljub Čolaković je dao saglasnost na imenovanje pomoćnika ministra. U nizu izvještaja što ih je dostavljao Ministarstvu unutrašnjih poslova u Beograd tokom 1946.godine vidi se da je Bijedić najviše bio angažiran na sređivanju stanja unutar samoga republičkog Ministarstva.

Jedno vrijeme je radio u Ministarstvu unutrašnjih poslova BiH kao pomoćnik ministra (1946.-1948.), a potom je imenovan za generalnog sekretara Vlade (1948.-1949.). Poslije se Džemal puno angažirao u Upravi za agitaciju i propagandu CKKPBiH, kratko vrijeme je bio pomoćnik predsjednika Komiteta za zakonodavstvo i izgradnju narodne vlasti Vlade FNRJ u Beogradu, a zatim se vratio u Mostar. Aktivno je politički djelovao, najprije kao predsjednik Oblasnog komiteta komunističke partije BiH za Hercegovinu (1950.-1952.), a potom i kao predsjednik Narodnog sreza Mostar (1955.-1958.). Od 1953. do 1955. bio je sekretar Glavnog odbora SSRN BiH. U Sarajevo se vraća 1963. godine. U Republičkoj skupštini je bio prvo predsjednik Republičkog vijeća i potpredsjednik Skupštine, da bi 12. maja 1967. godine bio izabran za predsjednika Skupštine SR BiH. Džemal je zaslužan za obnovu Bosanske krajine nakon zemljotresa 1969. godine. Jer, kao predsjednik Skupštine, učinio je sve da BiH pomogne ovom kraju. Na prijedlog Josipa Broza Tita izabran je 30. jula 1971. za predsjednika Saveznog izvršnog vijeća. Tu dužnost obavljao je u dva mandata, uložio je napore za stabilizaciju privrede. Borio se za veći izvoz i svođenje uvoza na razumniju mjeru, za ispravljanje platnog debalansa u odnosima sa inostranstvom. Tokom svoje političke aktivnosti Džemal je dao doprinos stvaranju narodne vlasti i donošenju dva jugoslavenska poslijeratna ustava, ali i njihovih amandmanskih izmjena.

Godine 1976., Jugoslavija je imala platni suficit od 330 miliona dolara, devizne rezerve od blizu 3 milijarde dolara, stopu rasta industrijske proizvodnje od 3 posto. Tada je jugoslavenski dinar bio jedina valuta iz komunističkog svijeta koja je na zapadnom tržištu novca bila blizu konvertibilnosti. U vrijeme svog mandata, Bijedić je obišao veliki broj zemalja, uključujući i najveće sile svijeta: SAD, Sovjetski savez i Kinu. Posebno je aktivan bio u kontaktu s nesvrstanim zemljama i zemljama Bliskog i Srednjeg istoka. Za kratko vrijeme susreo se sa svim važnijim dužnosnicima tog vremena, kao što su Mao Tse-Tung, Gerard Ford i Leonid Brežnjev.

Džemal Bijedić je najzaslužniji za osnivanje Akademije nauka BiH, univerziteta u Mostaru, Tuzli, Banjoj Luci, radija i televizije, aerodroma. Također, velika zasluga je njegova borba za nacionalnu ravnopravnost i pravo muslimanskog naroda na priznavanje nacionalnog imena i književnosti. Zajedno sa Brankom Mikulićem insistirao je na formiranju velikih privrednih sistema Energoinvesta, Famosa, Unisa, Željezare Zenica, SOKO-a i drugih koji su bili pokretači razvoja i prosperiteta BiH.

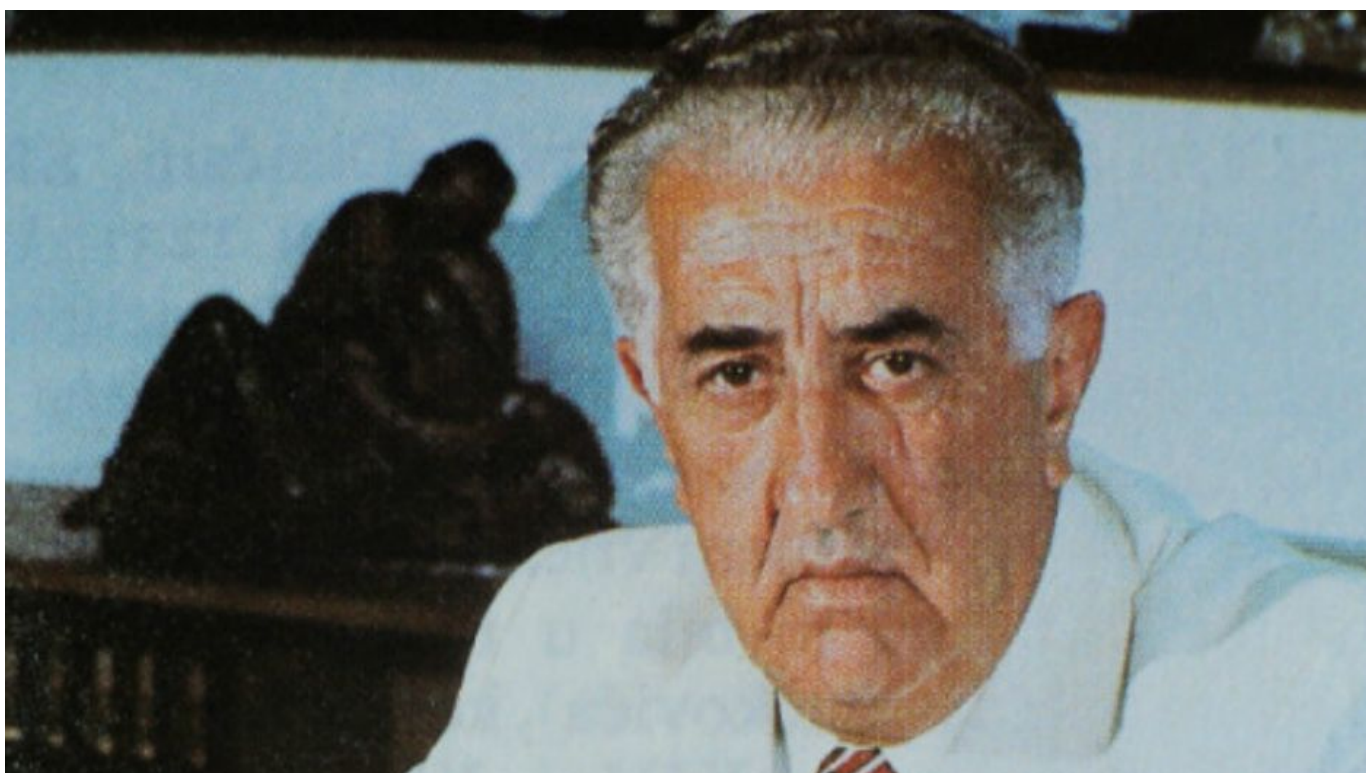
Od sredine 1970-ih godina, Bosna i Hercegovina sve više napreduje privredno, kulturno, politički i sportski. Sarajevo postaje velegradom, a u njemu, Tuzli, Zenici, Mostaru, Banjoj Luci, Velikoj Kladuši se otvaraju mnogobrojne fabrike, te se radi na industrijskom razvoju.

Politička karijera Džemala Bijedića od sredine pedesetih bila je obilježena njegovim uspješnim angažmanom u procesu integracije pojedinih regija u okvire Bosne i Hercegovine, te snažnim i uspješnim radom na stjecanju ravnopravnoga statusa Bosne i Hercegovine u okvirima jugoslavenske federacije i afirmaciji muslimanskog nacionalnog identiteta.

On je pripadao generaciji političkih lidera koji su tokom šezdesetih i sedamdesetih godina smatrali kako afirmacija Bosne i Hercegovine, kao i afirmacija drugih jugoslavenskih republika, nije usmjerena protiv postojanja i funkcioniranja jugoslavenske federacije, nego je afirmacija ravnopravnosti republika najbolji način za afirmaciju jugoslavenske federacije u cjelini. U isto vrijeme, kada se bosanskohercegovačko republičko vodstvo zalaže za ravnopravan status Bosne i Hercegovine u jugoslavenskoj federaciji i za veću samostalnost republika, u Sloveniji i Hrvatskoj politička vodstva također vode politiku veće samostalnosti republika u vezi s brojnim pitanjima političkog i ekonomskog razvoja.

„Dugo vremena se siju sumnje o uzrocima pada aviona i pogibije Džemala Bijedića. Teorije zavjere, koje se izgrađuju oko Bijedićeve pogibije, uvijek će postojati i imati svojih pristalica. Neosporno je da je Bijedić imao protivnika, te da je činjenica kasnije isticana kao argument za postojanje zavjere.

Međutim, zvaničan nalaz specijalne Komisije formirane za istraživanje uzroka pogibije pokazao je da je riječ o ljudskom faktoru. Ipak sve je do ljudi, rekao je Husnija Kamberović.“

BOSNA I HERCEGOVINA-TO SU SVI NAŠI SNOVI

Noćas
u ružnom snu
bio sam zarobljen...
Dugo,dugo sam koračao
i bio Stranac
u hladnoj,dalekoj zemlji.
U izgnanstvo
odvede me želja
da moja sudbina
bude drugačija
od sudbine
onih predaka mojih...

To je ljudski
možda i kukavički,
htio sam otići,
skloniti se
sa ove surove bure
što raznosi sjećanja,
bolna i teška,
na sve pošasti,
na svekoliike,sulude ratove,
što poharaše ognjišta,
u kamen pretvoriše
pokoljena mojih zemljaka.

Suzo moja,
probudi me!
Budi zlatna nit mojih snoviđenja!
Vrati me u pitome predjele
ranih nada mog djetinjstva.

Tu ćemo ispreplesti ruke,
moćne ,majčinske ruke
Domovine
i ruke Pjesnika
i sve će biti moguće!

Iz teškog,dugogodišnjeg sna
moja Bosna će se probuditi ,
ukrasiti rumenim beharom
duge mirisne kose
propupalih djevojaka...
Jutro će poroditi
pitanja i nemire...
Kao umorni rudar
iz najvećih dubina sebe
izronit ću nadu
i radovati se sutrašnjici.

Mora postojati način,
jedina moja,
mora postojati vrijeme
i za naše snove,
voljena,
da poteknu,nabujaju,
prerastu
sve rijeke i dolove,
izbrišu sve granice
i vrate nevinost
zelenim dolinama.

Ovdje gdje jesmo
Najteže je pjesme pjevati !
Ja biram taj put !
Ovdje želim
Biti budan
Biti čovjek
Živjeti!
Pjevati i sanjati!

nagrađeni rad Tarika Repeše

MUZIČKI RAD ALEKSE ŠANTIĆA

Aleksa Šantić svima nam je poznat kao veliki pjesnik, patriota, nacionalni i kulturni inicijator, ali tek oni upućeniji povezat će njegovo ime sa muzikom i sjetiti se da je bio i violinist, pjevač, dirigent hora, pa i kompozitor. Kao pjesnik Aleksa Šantić se formirao na prijelomu dva stoljeća, devetnaestog i dvadesetog, i više nego i jedan drugi pripadnik svog pjesničkog naraštaja povezao je u svom djelu idejne i pjesničke težnje jednog i drugog. Osim pjesama, pisao je i poetske drame, među kojima su najvažnije "Pod maglom" i "Hasanaginica" (posljednja je rađena po motivima iz poznate narodne pjesme).

U Šantićevom pjesničkom formiranju, od domaćih pjesnika, pored Vojislava Ilića, najveći udio imao je Jovan Jovanović Zmaj, a od stranih — Heinrich Heine i drugi njemački romantičari. Za razliku od većine pjesnika svog doba, Šantić je do kraja ostao vjeran nacionalnim i socijalnim idealima prošlog stoljeća. On je pjevao o slobodi, srpstvu i socijalnoj pravdi.

Nije poznat nijedan drugi pjesnik sa područja šireg regiona osim Alekse Šantića koji je pored pisanja poezije ostavio značajan trag na polju muzike. I danas, 94 godine poslije njegve smrti, veoma mali broj osoba zna o njegovom muzičkom radu. Poezija Alekse Šantića kreće se u cjelini između dva tradicionalna opredjeljenja, između ličnih i kolektivnih osjećanja, ljubavi i rodoljublja, idealne drage i napaćenog naroda. U njegovim pjesmama dočaran je ambijent bašta, šadrvana, behara, šarenih leptira; djevojka koja se u njima pojavljuje je okićena đerdanima, bujne, izazovne, ali ipak skrivene ljepote. U nekima su toliko pogođeni ton i duh sevdalinke da su i same ušle u narod i počele se pjevati kao narodne pjesme („Emina“ i „Na izvoru“).

Aleksa Šantić je jedan od najpoznatijih pjesnika novije srpske lirike. Prvu pjesmu objavio je 1887. godine, a prvu zbirku pjesama 1891. U njegovom pjesničkom stasavanju najviše udjela su imali srpski pjesnici Vojislav Ilić i Jovan Jovanović-Zmaj, a od stranih najvažniji uticaj je imao Heinrich Heine koga je i prevodio. Svoju najveću pjesničku zrelost Šantić dostiže između 1905. i 1910. godine kada su i nastale njegove najljepše pjesme. Šantićeva poezija je puna snažnih emocija, ljubavne tuge, a i bola i prkosa za socijalno i nacionalno obespravljen narod kome je i sam pripadao. Njegova muza je na razmeđu ljubavi i rodoljublja, idealne drage i napaćenog naroda. Ljubavna poezija mostarskog pjesnika razvila se pod jakim uticajem muslimanske ljubavne pjesme, sevdalinke. Ambijent njegovih ljubavnih pjesama je ambijent bašta, behara, hamama, šadrvana,...

Djevojke koje su u njima pojavljuju se okićene đerdanima, bajne su i izazovne ali ipak skrivene ljepote. Takva je pjesma "Emina", a duh te pjesme je toliko pogođen da je pjesma ušla u narod i pjeva se kao sevdalinka a samo rijetki znaju da ju je Šantić napisao. U ljubavnim pjesmama najčešći motiv je čežnja. Pjesnik sve svoje drage posmatra iz prikrajka pa čežnja najčešće prerasta u tugu zbog neostvarene ljubavi i promašenosti muškog života. Šantić je bio je jedan od osnivača kulturnog lista "Zora" kao i predsjednik Srpskog Pjevačkog Društva "Gusle". Tu je upoznao i družio se sa poznatim pjesnicima tog doba: Svetozarom Ćorovićem, Jovanom Dučićem, Osmanom Đikićem,...

Prve susrete sa muzikom mladi Aleksa imao je u porodičnoj kući. Njegov otac Risto je znao svirati na šargiji i guslama, a brat mu Pero također je imao istančan ukus za muziku. Ostalo je zapisano da je Risto imao svesku u koju je bilježio njemu drage pjesme, a koja je pronađena na tavanu kuće u Brankovcu. Nešto više i određenije o muzici Aleksa je mogao naučiti u vrijeme pohađanja Srpske osnovne škole u Mostaru, u kojoj su u to vrijeme predavali kvalifikovani učitelji koji su dolazili iz Srbije i Vojvodine. Od posebnog značaja za Šantićev muzički razvoj bio je i njegov boravak u Trstu i Ljubljani. U Ljubljani je Šantić bio učenik Marove Trgovačke akademije koju su inače pohađali sinovi bogatih trgovaca i građana. U nastavnom planu je, pored ostalih predmeta, i muzika imala svoje mjesto. Izučavalo se pjevanje i violina.

Ne znamo tačno kada se Šantić počeo baviti komponovanjem. Smatra se da njegovi prvi pokušaji padaju u vrijeme kompozitora i horovođe Rudolfa Zamrzle, koji je djelovao u „Guslama“ oko 1894. godine. Zato je teško odrediti zašto Šantićeve kompozicije ne nose kalendarsku oznaku kad su nastale, izuzev jedne na koju upozorava V. Milošević. To je kompozicija „Mornaru“ na kojoj je naznačen datum 16/28 .5.1891. godine. Saradnja sa Rudolfom Zmrzalom bila je od presudnog značaja za Aleksin dalji kompozitorski rad. Zamrzla ga je praktično uveo u svijet muzičkog stvaralaštva i stručno uputio kako da izrazi i oblikuje svoje muzičke ideje.

U tih dvadesetak godina, koliko se Šantić zanimao za komponovanje, nastao je njegov opus, za koji bismo mogli reći da je skromnih razmjera, kako po broju kompozicija, tako i po umjetničkoj vrijednosti. To je, kako kaže Tihomir Vidošić, jedan od posljednjih dirigenata „Gusla“, „mala muzika rađena s dobrom namjerom, namijenjena upotrebi hora gdje je i on (Šantić) radio“. Šantić je kompozitor vokalnih djela. Ostavio je nekoliko izvornih kompozicija, ali težište njegovog rada bilo je na harmonizaciji i obradi narodnih pjesama na način rukoveti. Šantićeva muzička ostavština se nalazi u Muzikološkom institutu Srpske akademije nauka i umjenosti i u najvećoj mjeri je sačuvana. Ipak nemamo cjelovit uvid u njegovo stvaralaštvo, jer se još uvijek otkrivaju bilješke o postojanju nekih kompozicija kojih nema u evidenciji.

Do sada najpotpuniji pregled Šantićevih kompozicija izdao je V. Milošević. Danas su Šantićeva djela gotovo zaboravljena, rijetko kada se izvode, pa se za njih i ne zna. Vrijeme je učinilo svoje, ali na to su uticali i drugi faktori. Šantić muzičar nije dostigao Šantića pjesnika, ali sigurno je da njegov muzički rad zaslužuje veću pažnju i priznanje zbog svoje vrijednosti i kulturno – historijskog značaja. Aleka Šantić je kao uspješan dirigent i kompozitor odigrao značajnu ulogu i stekao realne zasluge za razvoj i unaprijeđenje muzičkog života, kako u svojoj sredini, tako i u cijeloj Bosni i Hercegovini.

Sara Sarić IV 1

ČEKANJE

Koliko je sreće u časima ovim,
Kad se mjesec rađa na plavoj visini,
Kada slavuj pjeva negdje u daljini
I razgara srce plamenima novim!

Ovdje drvlje staro duge sjenke baca,
U našoj rijeci brdo se ogleda;
Dođi, jer mi srce više mira ne da -
Ja sam žedan, draga, tvojih poljubaca.

Ne moli se, tamo, pred ikonom starom!
Ovdje, u slobodi, pred nebom - oltarom
Sa koga nam gospod o milosti zbori,

Dođi da zajedno molimo nas dvoje:
Ja ću sve da ljubim oči, usne tvoje,
A ti strepi, dršči i sa mnom izgori.

1906.

I OPET MI DUŠA SVE O TEBI SANJA

I opet mi duša sve o tebi sanja,
I kida se srce i za tobom gine,
A nevjera tvoja daleko se sklanja,
Kao tavni oblak kad sa neba mine.

I opet si meni čista, sjajna, vedra,
Iz prizraka tvoga blaženstva me griju,
Pa bih opet tebi panuo na njedra
I gledô ti oči što se slatko smiju.

Tako vita jela koju munja zgodi
Još u nebo gleda i života čeka,
I ne misli: nebo da oblake vodi
Iz kojih će nova zagrmiti jeka...

27. augusta 1896.

Izlet na Lokrum i Trsteno

Druga gimnazija Mostar uz pomoć prijatelja Škole je 13. septembra organizovala nagradni izlet za 48 učenika

koji su postigli najbolje rezultate na takmičenjima u prethodnoj školskoj godini, odnosno za učenike koji su radili na promociji Škole.

Nagradni izlet, koji je i edukativno-zabavnog karaktera, obuhvatao je posjetu Lokrumu i Trstenu, a lijepo vrijeme omogućilo je da učenici uživaju u flori i fauni spomenutih mjesta. U ranim jutarnjim satima krenulo se na put prema Dubrovniku, gdje su se učenici u staroj dubrovačkoj Gradskoj luci ukrkali na brod te su u desetak minuta mogli uživati u prelijepoj vožnji do otoka Lokrum. Na otoku su imali priliku vidjeti netaknutu prirodu i poslušati predavanje profesorice Mire Đajo-Begić o zanimljivim i rijetkim vrstama na ovom području. Nakon toga, učenicima je ostavljeno da uživaju u čarobnom izletištu i kupalištu otoka, skrivenom biseru za mnoge. Put se dalje nastavio šetnjom Stradunom, nakon čega je sljedeća stanica bila Arboretum u Trstenu, najstariji arboretum na svijetu. Učenici su se mogli uvjeriti da se radi o spomeniku vrtne arhitekture. U kasnim večernjim satima učenici su odmorni došli u Mostar.

Izlet na Trebević

Zahvaljujući sredstvima Federalnog ministarstva obrazovanja i nauke i Agencije Autoprevoz bus Mostar učenici su u pratnji profesora: Erne Ćurić, Danijala Veledara i Sude Marića posjetili planinu Trebević.

U sklopu implementacije projekta „TRENING CENTAR” – cjeloživotno učenje i poboljšanje kompetencija učenika” koga je finansiralo Federalno ministarstvo obrazovanja i nauke Federacije Bosne i Hercegovine 16.3.2018.godine organiziran je jednodnevni izlet za učesnike projekta. Voditelji nevedenog projekta su profesorice Erna Ćurić i Mira Đajo-Begić. Zahvaljujući sredstvima Federalnog ministarstva obrazovanja i nauke i Agencije Autoprevoz bus Mostar učenici su u pratnji profesora: Erne Ćurić, Danijala Veledara i Sude Marića posjetili planinu Trebević. Posjeta je imala za cilj pokazati primjer planiranja zaštite područja, razvojem ekoturizma u sklopu održivog razvoja. Naime, Trebević od 1954. godine ima određeni karakter pravne zaštite u kategoriji park–šuma. Sa sarajevskim mahalama na svojim padinama predstavlja jedinstven sklad urbanog i prirodnog. Kompletan prostor Trebevića odlikuje visok stepen biološke, pedološke i geološke raznolikosti. Na osnovu toga je na sjednici Skupštine Kantona Sarajevo, održanoj 9. aprila 2014. godine, usvojen je Zakon o proglašenju Zaštićenog pejzaža „Trebević”. Ovim zakonom utvrđena je zaštita područja Trebevića i njegovih prirodnih vrijednosti na prostoru od preko 400 hektara. Primarna svrha uspostave zaštićenog pejzaža „Trebević” je očuvanje i unaprijeđenje svih elemenata fizičkogeografskog i biološkog diverziteta u zoni zaštićenog područja, otklanjanja i sprečavanja eksploatacija i aktivnosti koje mogu dovesti do promjene i oštećenja prirode, razvoja i unapređenja eko-turističkih potencijala općine Stari Grad i Kantona Sarajevo na nivou organizovanih i planskih turističkih posjeta, te aktivnog učešća lokalnog stanovništva u održavanju i unapređenju funkcionisanja zaštićenog područja..

"BRAVEHEARTS" U MOSTARU

Film prikazuje četiri politički angažovane mlade osobe od ljeta 2009. do jeseni 2011. godine. Pripremaju se za izbornu kampanju u svojim školama/okruzima, ali tragedija koja se desila 22.7.2011. godine promijeni tok kampanje, kao i njihove živote zauvijek.

Norveška ambasada u Sarajevu i Nansen dijalog centar Mostar u srijedu, 14.3.2018. u OKC „Abrašević“ upriličili su specijalnu projekciju norveškog dokumentarnog filma „Bravehearts“ u režiji Kari Anne Moe. Projekciji filma i razgovoru sa Leom Ajkićem, poznatom medijskom ličnošću iz Norveške mostarskog porijekla i Larom Rashid, preživjelim žrtvom sa otoka Utøya., prisustvovala je grupa učenika iz III 4 i III 5 odjeljenja u pratnji profesorice Elvire Isaković Hrle. Događaj je okupio mnoštvo članova ogranaka mladih u različitim političkim strankama, srednjoškolaca i nastavnika iz Mostara, Trebinja, Ljubinja, Jablanice, Konjica, Stoca, Berkovića, Čitluka a na samom početku prisutnima se obratila i norveška ambasadorica u BiH Guri Rusten.

Neke od tema koje se obrađuju i potiču u ovom filmu su: mladi u Norveškoj; izbori koji se u Norveškoj organizuju u srednjim školama i značaj njihovih rezultata na rezultate općih izbora samo nedjelju dana kasnije; angažman mladih u političkom životu njihove zemlje; odnos iskusnih i visoko pozicioniranih političara prema mladima koji su članovi istih stranaka; kako učiti demokratiju od malih nogu; podrška i ohrabrenje vršnjaka pri prvom javnom istupu, i mnoge druge.

Nakon razgovora sa učesnicima, uslijedio je prigodan koktel i koncert polaznika Mostar Rock School.

Savremeni smisao Kafkinog "Procesa"

„Nama trebaju knjige koje nas pogađaju poput najbolnije nesreće, poput smrti nekoga koga volimo više nego što volimo sami sebe, koje čine da se osjećamo kao da su nas prognali u šumu, daleko od bilo kakve ljudske prisutnosti, poput samoubistva. Knjiga mora biti sjekira za zamrznuto more u nama.“, napisao je Franz Kafka 1904. u jednom od pisama prijatelju Oskaru Pollaku i time mu predočio svoje viđenje knjiga vrijednih čitanja. Deceniju kasnije, 1914. godine, Kafka stvara jednu od najvećih književnih „sjekira“ svih vremena, koja lomi led kao svojevrsnu pregradu između mašte i stvarnosti. Pročitavši roman „Proces“ spoznajem da je u svaki Kafkin pokret pera po hartiji bila utkana ova zamisao, a činjenica da gotovo čitavo stoljeće nakon objavljivanja roman i dalje budi znatiželju zbog svoje nedovršenosti i ostavlja mjesta za nova tumačenja, potvrđuje ovo shvatanje.

Kao što je i u samom naslovu naznačeno, roman je tematski zasnovan na procesu suđenja kojem je podvrgnut protagonista Jozef K., kroz čiju tačku gledišta posmatramo svijet koji ga okružuje, te njegovoj potrazi za nepoznatom krivicom na osnovu koje je optužen. Kao jedno od Kafkinih najvećih postignuća i istovremeno jedno od najznačajnijih djela moderne književnosti uopšte, roman je u suštini odraz piščevog poimanja svijeta u kojem živi. To je svijet apsurd, u kojem se ne traga za smislom i svrhom već se sve ono što život nameće prihvata kao neizbježno i konačno. Upravo je na temelju apsurd, zasnovan i savremeni život. Pravosudne institucije koje kroje čovjekovu sudbinu prema mjerilima koje sami utvrđuju, ponajviše karakterišu apsurd sa kojima se savremeni čovjek susreće. Apsurd koji je najveći od svih jeste da upravo takve institucije stvara samo društvo, koje je u konačnici i glavni krivac. Svijet zakona i propisa ima apsolutnu vlast nad ljudima, pa se nerijetko dešava da opštepoznata zlodjela ne bivaju okarakterisana kao takva, dok sa druge strane ljudi koji dobro poznaju zakone imaju moć da izbjegnju bilo kakve osude. Proces, baš poput Jozefovog u romanu, su često odlučeni i okončani prije njihovog početka. Upravo „Procesom“ Franz Kafka predviđa i daje viziju totalitarnog društvenog sistema, mrežu nedokučivu „običnim ljudima“ koja ih čini nesposobnim da kroje svoju sudbinu i oduzima im snagu i moć ukoliko to želi. Ovakav društveni sistem zahtijeva od ljudi da mu se slijepo povinuju i udaljava državu od ljudi. U suštini, u ovom sistemu vlast ne služi čovjeku već čovjek vlasti, iako se to ne čini tako na prvi pogled. Također, Jozef krivicu ne vidi samo u tajnovitom, tiranskom sudskom sistemu koji ga osuđuje već i u ljudima koji ga okružuju i očekuju od njega da se pomiri sa onim što ga je zadesilo, a ni najmanje ne razumiju položaj u kojem se on našao. Baš poput njega, čovjek se u savremenom društvu nerijetko osjeća usamljeno i bezvrijedno, naročito kada ne samo da ne nailazi na razumijevanje sredine koja ga okružuje već umjesto toga nailazi na osude. Jozefova borba protiv sistema koji ga osuđuje je u samom početku pasivna iz očekivanog razloga, a to je njegov prethodno utjecajan položaj birokrate u društvu za koji smatra da funkcioniše nepogrešivo. Samim time je K. u početku dio „mašinerije“ koja radi prema utvrđenim propisima, a svaka je pobuna protiv takvog sistema uzaludna. Kao posljedica, besmisao i nemoć postaju glavna osjećanja koja prate Jozefa, koji prethodno dio, sada postaje žrtva tog sistema, a to su u isti mah i karakteristike svakog savremenog čovjeka. Iako u početku odbacuje mogućnost krivice, K. u konačnici bez opiranja prihvata sopstveno smaknuće, a sve zbog toga što tokom svoje potrage spoznaje jednu okrutnu i neminovnu istinu – da je u potpunosti nemoćan i napušten. Prihvatanje vlastite smrti znači svjesno prihvatanje besmisla kojim je obojen naš život. Iz tog razloga veliki broj ljudi u savremenom svijetu izvršava samoubistvo, jer ne uviđaju svrhu svog postojanja.

FRANC KAFKA

Ja nisam
kriv... To je
zabluda. Kako
čovjek uopšte
može da bude
kriv? Pa mi smo
svi ljudi i svi
smo jednaki

Franz Kafka u „Procesu“ kroz lik Jozef K. predočava stvarnu sliku savremenog čovjeka rastrzanog u potrazi za svrhom u životu, koji se ne uklapa u društvo koje ga okružuje, čijim emocijama upravlja očajanje zbog bezizlaznosti situacije u kojoj se našao i čovjeka koji najzad prihvata svoju sudbinu onakvu kakva jeste, nemoćan da bilo šta izmijeni. Zbog toga ovo djelo uistinu pomjera granice svjetske književnosti i ostavlja prostor da svaki čovjek u njemu pronađe smisao za sebe.

[1] Pismo koje je Franz Kafka uputio Oskaru Pollaku, 27.1.1914. godine.

Izvorno: „Wir brauchen aber die Bücher, die auf uns wirken wie ein Unglück, das uns sehr schmerzt, wie der Tod eines, den wir lieber hatten als uns, wie wenn wir in Wälder verstoßen würden, von allen Menschen weg, wie ein Selbstmord, ein Buch muß die Axt sein für das gefrorene Meer in uns. Das glaube ich.“

[2] Rečenica sa početka romana: „Ipak je K. živio u pravnoj državi, svugdje vlada mir, svi su zakoni punovažni, ko se to usudio da na njega izvrši prepad u njegovom stanu?“

[3] Jedan od stražara: „Gospode Bože! Kako se ne možete pomiriti sa svojim položajem?“

Asja Kuko, III5

„Porodica Bélier“

Članovi Sekcije francuskog jezika prisustvovali su projekciji francuskog filma „Porodica Bélier“ (2014) 29. novembra 2017. godine u OKC Abrašević. Projekciju filma je organizovala Ambasada Republike Francuske i Francuski institut u Bosni i Hercegovini u skupu aktivnosti za promociju francuskog jezika i obilježavanja Dana osoba s invaliditetom. Film prati bitne trenutke u životu jedne šesnaestogodišnjakinje u francuskoj provinciji, njeno udaljavanje od porodice i neizbježno odrastanje. Tema filma i bliskost sadržaja filma sa izazovima s kojima se susreću svi mladi ljudi tokom odrastanja, pobudila je veliki interes naših učenika i pokrenula brojne polemike nakon projekcije.

Evo nekih od njihovih dojmova:

Mia Elezović: Film mi se svidio. Posebno mi se dopala komičnost filma kao i dočaran opis života tinejdžera. Dopao mi se i odnos članova u porodici, te kako pored svih teškoća s kojima su susreću, oni su ipak, jedno za drugo tu.

Dana Marić: Film mi se mnogo dopao jer je glavni lik moja vršnjakinja. Također mi se svidjelo to što je film, iako emotivan, istovremeno pun smiješnih i duhovitih scena. Oduševilo me to što je glavna glumica ujedno i vrlo talentovana pjevačica. Moj najdraži lik je Paulin otac, a najdraži dio filma mi je, naravno kraj. Ovaj film je ostavio fenomenalan utisak na mene i mogla bih ga gledati ponovo.

Ena Mrgan: Film mi se svidio, bio je tužan poprilično, čak sam se na kraju rasplakala. Inače volim tinejdžerske filmove, a ovaj mi se posebno svidio. Ima i smiješnih situacija pored onih tužnih. Ništa ne bih promijenila u filmu. Nadam se da ćemo nekada u budućnosti posjetiti još neku projekciju s našom profesoricom.

Irma Vuk: Film je bio super. Odeviševila me glavna glumica Paula, koja je svestrana i nadarena, s tim da je ona moj najdraži lik u ovom film. Nadam se skoroj projekciji nekog drugog filma, jer je ova bila fantastična.

Nejla Klepo: Film mi se jako svidio. Posebno mi se svidio jer ima komičnosti u sebi i jer je fokusiran na tinejdžere. Voljela bih posjetiti projekciju još nekog filma na francuskom jeziku.

Adnan Bratić: Ovaj film s tematikom muzike mi se sviđa zbog tog što realistički (sa mrvicom humora) prikazuje porodicu koja pati od deficita sluha. Ovo je jedan od rijetkih filmova koji opisuje živote osoba sa tim poremećajima, a i sa svojom poukom o tome kako nas ništa ne može spriječiti kad imamo volju. Ovaj film vrhunac francuskog modernog filma.

Sanina Pajo: Mislim da ovaj film otvara ljudima oči. Pokazuje nas da trebamo ispuniti snove bez obzira na sve, da nas ništa ne smije sputavati.

NAJLJEPŠA LJUBAVNA PJESMA

„Čekaj me, i ja ću sigurno doći" je po mišljenju mnogih, jedna od najljepših ikad napisanih ljubavnih pjesama. Napisao ju je Konstantin Simonov, a zbog uvjeta u kojim je nastala ušla je u antologiju. Simonov bio je veliki ruski pisac, pjesnik i patriot kojeg je sudbina često odvodila na ratne frontove. Beznadno je bio zaljubljen u Valentinu Serovu, tada najljepšu i najpopularniju glumicu. Ona je, međutim, bila udana. Pošto je suprug general, koga je jako voljela, preminuo, Valentina je dugo patila. Potom se upuštala u mnogobrojne ljubavne afere, ali nikog nije uspjela zavoljeti kao svog pokojnog supruga. A onda, ratne 1940. godine upoznala je Simonova, koji je godinama maštao o njoj. Ušli su u vezu koja je bila sve ono o čemu je pisac maštao, ali, nevolje tek dolaze. Simonov je otišao na ratište i u jeku najvećih borbi shvatio je da se neće vratiti kući živ. Jedino što ga je održavalo bila je fotografija i misao na svoju prelijepu Valentinu koja je željno iščekivala da joj se vrati. Tada je odlučio da joj napiše pjesmu koja će joj govoriti koliko je on voli, čak i kada ga ne bude više. Pjesmu, koja je trebala stići Valentini poslije njegove pogibije je stavio u džep, mirno iščekujući svoj sudnji dan. Međutim, dogodilo se čudo – jedinica u kojoj se Simonov nalazio nekako je izbjegla finalni udar neprijatelja, i pisac se, živ i zdrav, vratio kući svojoj dragoj, s pjesmom u džepu. Vjenčali su se 1943., a pjesma o ljubavi koja nadjačava smrt u kombinaciji s "hepiendom" obišla je cijeli svijet, i prevedena na čak 35 jezika!

ČEKAJ ME

Čekaj me, i ja ću sigurno doći
samo me čekaj dugo.
Čekaj me i kada žute kiše
noći ispune tugom.
Čekaj i kada vrućine zapeku,
i kada mećava briše,
čekaj i kada druge nitko
ne bude čekao više.
Čekaj i kada pisma prestanu
stizati izdaleka,
čekaj i kada čekanje dojadi
svakome koji čeka.
Čekaj me, i ja ću sigurno doći.
Ne slušaj kad ti kažu
kako je vrijeme da zaboraviš da te nade lažu.
Nek povjeruju i sin i mati
da više ne postojim,
neka se tako umore čekati
i svi drugovi moji,
i gorko vino za moju dušu
nek piju kod ognjišta.
Čekaj. I nemoj sjesti s njima,
i nemoj piti ništa.
Čekaj me, i ja ću sigurno doći,
sve smrti me ubiti neće.
Nek kaže tko me čekao nije:
Taj je imao sreće!
Tko čeka ne zna, taj neće shvatiti
niti će znati drugi
da si me spasila ti jedina
čekanjem svojim dugim.
Nas dvoje samo znat ćemo kako
preživjeh vatru kletu,
naprosto, ti si čekati znala
kao nitko na svijetu.

**WAIT FOR ME, AND I'LL BE BACK, SHOULD
YOU WAIT ME STRONG. WAIT FOR ME WHEN
SKY IS BLACK AND THE SUN HAS GONE,
WAIT FOR ME WHEN IT IS COLD, AND WHEN
IT IS HOT, WAIT FOR ME WHEN OTHERS
DON'T, 'CAUSE THEY JUST FORGOT. WAIT IN
CASE YOU DON'T RECEIVE LETTERS FROM
THE FRONT, WAIT, AND I WILL OUTLIVE, IF
YOU REALLY WANT. THEY WILL HARDLY
UNDERSTAND, HOW I COULD SURVIVE.
WAITING ME FROM FOREIGN LAND, YOU
HAVE SAVED MY LIFE. LET THEM SAY THAT
IT'S TOO LATE. WHAT YOU FEELING TELLS?
I'LL BE BACK, BECAUSE YOU WAIT LIKE
NOBODY ELSE.**

